

Παράγραφος

Το κείμενο το χωρίζουμε σε κομμάτια. Τα χρειαζόμαστε για να δείξουμε ότι η σκέψη μας φεύγει από το ένα θέμα και πάει στο άλλο. Έτσι, μια παράγραφος μιλάει για ένα πράγμα και η άλλη για άλλο.

Για να φτιάξουμε μια παράγραφο, δεν αρχίζουμε από την αρχή της γραμμής, αλλά λίγο πιο μέσα, πιο δεξιά.

Όταν ξέρει κανείς να γράφει σωστά μια παράγραφο, ξέρει να γράφει ένα κείμενο, γιατί ένα κείμενο δεν είναι τίποτε άλλο από μια σειρά παραγράφων, που δένονται μεταξύ τους και αναπτύσσουν ένα θέμα από όλες τις πλευρές.

Κάθε παράγραφος αποτελείται από τρία μέρη:

- τη θεματική περίοδο,
- τα σχόλια ή λεπτομέρειες και
- την κατακλείδα.

Η θεματική περίοδος είναι η πρώτη φράση της παραγράφου. Σ' αυτή παρουσιάζεται το θέμα της παραγράφου, η κύρια ιδέα της.

Ακολουθούν τα σχόλια ή λεπτομέρειες, δηλαδή η ανάπτυξη της παραγράφου. Το μέρος αυτό είναι το μεγαλύτερο και πρέπει να δικαιολογεί, να αναλύει και να υποστηρίζει τη θεματική περίοδο, δηλαδή παρουσιάζει λεπτομερώς το θέμα.

Η παράγραφος τελειώνει με την περίοδο κατακλείδα. Η περίοδος λειτουργεί σαν συμπέρασμα.

Ασκήσεις

1. Βάζω στη σωστή σειρά τις προτάσεις, ώστε η παράγραφος να είναι σωστή:

Δεν υπάρχει, λοιπόν, αμφιβολία ότι οι μέλισσες ζουν σε κοινωνίες.
Ζουν σε κυψέλες, σε σμήνη και χωρίζονται σε ομάδες με ξεχωριστά καθήκοντα και ρόλους μέσα στην κυψέλη. Η μία ομάδα μελισσών αποτελείται από τις εργάτριες. Αυτές φτιάχνουν το κερί, το μέλι και φροντίζουν για τα πάντα στην κυψέλη. Η άλλη ομάδα είναι οι κηφήνες. Τέλος, υπάρχει η βασίλισσα που γεννά όλες τις μέλισσες.
Οι μέλισσες είναι κοινωνικά έντομα.

2. Χρωματίζω:

Το πάρτι που οργανώσαμε με τόση φροντίδα ολόκληρο το καλοκαίρι κατέληξε σε πλήρη αποτυχία. Εγώ ήμουν πολύ κρυωμένος, η μύτη μου έσταζε και η φωνή μου μόλις που σχημάτιζε ένα δυσάρεστο ψίθυρο. Η αδελφή μου έσπασε το χέρι της και έπρεπε να το έχει κρεμασμένο σε θηλιά. Με το ένα της χέρι λίγη βοήθεια μπορούσε να δώσει. Κατά τις έξι το απόγευμα βροντές και αστραπές τράνταζαν το διάστημα και στις επτά η βροχή είχε πια σχηματίσει χείμαρρους. Πέντε από τα δέκα παιδιά, αγόρια και κορίτσια, που είχα καλέσει, δεν μπόρεσαν να έρθουν, γιατί η καταιγίδα πλημμύρισε τους δρόμους και ακινητοποίησε όλα σχεδόν τα λεωφορεία. Όσα έφτασαν ήταν πολύ αργοπορημένα. Θαρρείς για να δοθεί η χαριστική βοή στο πάρτι μας, το παγωτό είχε λιώσει τόσο πολύ, ώστε θα ήταν ευκολότερο να το πει κανείς παρά να δοκιμάσει να το φάει με το κουτάλι. Είχα οπωσδήποτε και άλλες αποτυχίες σε πάρτι, αλλά αυτή ξεπέρασε κάθε προηγούμενη. (Νίκος Γρηγοριάδης, «Το δημιουργικό γράψιμο»)